

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 529/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 0Ntc/31/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv a ľudského práva na spravodlivý proces rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 0Ntc/31/2024, ktorým bolo uznané odsúdenie sťažovateľa v Českej republike rozsudkom Okresného súdu Teplice sp. zn. 23T 76/2021.

2. Uznanie rozsudku bolo síce v rámci medzinárodných dohôd, v rámci zákona, ale nikto nepreveril, či sa obvinenie zakladá na pravde, či je pravdivé, či odsúdenie bolo riadne uznané, či nejde „o možné upratanie nežiadúcej osoby sťažovateľa do väzenia tým, že bolo naňho urobené falošné obvinenie Českou republikou. Bolo porušené právo na spravodlivý proces, ktorý by sa dal presne porovnať s politickým procesom [REDAKOVANÉ] z 50. rokov minulého storočia.“

3. Sťažovateľ stručne opisuje okolnosti nasledujúce po jeho odchode od partnerky (a matky spoločných detí) v roku 2020 až do momentu, keď ho prišli zaistiť policajti a keď bol obvinený na základe klamstiev nezakladajúcich sa na pravde. Na súdnych pojednaniach boli dôkazy o tom, že si matka detí písala SMS, ako sa zbaviť sťažovateľa a zlikvidovať ho, že si to všetko vymyslela, povedala aj pred súdom. Keď sa sťažovateľ dožadoval ďalšieho dokazovania, bolo všetko účelovo zamietnuté, česká strana nekomunikuje, ignoruje sťažovateľove žiadosti o dovolanie a obnovu, a preto bol sťažovateľ nútený zverejniť kauzu a požiadať ústavný súd o pomoc, aby rozhodol

a pomohol sťažovateľovi očistiť meno a dokázať pravdu. Sťažovateľ žiada, aby „uznaný krajským súdom rozsudok bol prešetrovaný a pre porušenie základných ľudských práv a slobôd bol zrušený.“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Sťažnosť má vážne formálne nedostatky, chýba v nej viacero zákonom vyžadovaných všeobecných náležitostí (dátum narodenia navrhovateľa, označenie, akého rozhodnutia sa domáha, navrhované dôkazy, plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom) a väčšina osobitných náležitostí návrhu na začatie konania (presné označenie toho, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa, nezameniteľné označenie napadnutého rozhodnutia, konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia).

6. Sťažovateľ nie je zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a nežiadal ani o jeho ustanovenie. Do úvahy by prichádzal postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzvaním sťažovateľa na doplnenie odstrániteľných nedostatkov podania vrátane odstránenia nedostatku právneho zastúpenia. Za určitých okolností však môžu prevážiť hľadiská procesnej efektívnosti a rýchlosti konania a ústavný súd rozhodne o podanej sťažnosti aj bez odstránenia jej nedostatkov. Je to tak v prípade, keď dospeje k záveru, že ani doplnenie sťažnosti by za žiadnych okolností nebolo spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech pri predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti.

7. Obsah sťažnosti totiž už aj bez doplnenia naznačených náležitostí dáva dôvod na záver, že ústavná sťažnosť proti rozsudku krajského súdu vydanému v konaní vedenom pod sp. zn. 0Ntc/31/2024 je neprípustná.

8. S prihliadnutím na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) súd zisťoval, či sťažovateľ mal proti prípadnému zásahu krajského súdu do jeho práva na spravodlivý proces právny prostriedok, ktorým by sa mohol domôcť jeho ochrany. Zákonné predpoklady na ochranu základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy v priebehu trestného konania vytvárajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

9. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

10. Ústavný súd lustráciou v informačnom centre krajského súdu zistil, že v konaní so sp. zn. 0Ntc/31/2024 týkajúcom sa sťažovateľa bol rozsudok vydaný 24. októbra 2024 a odvolanie nebolo podané. Sťažovateľ teda nevyčerpal dostupný právny prostriedok, ktorým sa mohol domôcť

ochrany označeného základného práva. Neuviedol a nepreukázal ani dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nevyčerpal uvedený právny prostriedok, a preto je ústavná sťažnosť neprípustná podľa § 55 písm. d), § 132 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde, čo je dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ neuviedol, kedy mu bol doručený rozsudok krajského súdu, no vzhľadom na dátum vydania rozsudku krajského súdu sa navyše zdá, že ústavná sťažnosť bola podaná oneskorene, teda po uplynutí lehoty dva mesiace od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

11. Nejasnosť obsahu ústavnej sťažnosti, pokiaľ ide o predmet prieskumu, naznačuje za možný predmet prieskumu aj rozsudok Okresného súdu Teplice sp. zn. 23T 76/2021, na ktorého prieskum ústavný súd nedisponuje právomocou. Ústavný súd je nezávislým orgánom ochrany ústavnosti. Jeho právomoc vybudovaná na princípe subsidiarity je obmedzená okrem iného aj teritoriálne, čo vyplýva z princípu zvrchovanosti (suverenity) Slovenskej republiky nad svojím územím. Nie je preto možné, aby ústavný súd rozhodoval o ochrane práv a slobôd, ak o nej rozhodujú orgány verejnej moci iných štátov. V prípade zásahov do základných práv a slobôd rozhodnutiami, opatreniami alebo inými zásahmi zo strany porušovateľov, ktorými sú orgány verejnej moci iných štátov ako Slovenskej republiky, je potrebné žiadať o ochranu príslušné orgány ochrany práva iných štátov, tu Českej republiky. Ústavný súd nemôže priznať sťažovateľom ochranu podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiam, opatreniam alebo iným zásahom nositeľov verejnej moci iného štátu ako Slovenskej republiky, preto je sťažnosť sťažovateľa v tejto časti nezlučiteľná *rationae loci* s týmto článkom ústavy. S ohľadom na princíp subsidiarity je ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti rozsudku Okresného súdu Teplice nevyhnutné odmietnuť z dôvodov podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu